

Problematika inovačních procesů v současných jazykových systémech patří k ústředním otázkám, kterým se dnes lingvistické bádání věnuje. Obecný cíl této práce je synchronní konfrontační popis typů inovačních procesů, které vyvolávají a ovlivňují lexikální dynamiku češtiny a bulharštiny. Vychází se přitom z obecně přijímaného názoru, že v závislosti na uplatňovaném kritériu jednotlivé inovační procesy mohou být usouvztažňovány s různými dynamickými tendencemi komplexnějšího a univerzálnějšího charakteru, tj. s projevy intelektualizace a demokratizace, internacionalizace a nacionalizace, tenninologizace a detenninologizace v českém a bulharském spisovném jazyce.

I. kapitola práce podává metodologická a teoretická východiska výzkumu. Tamtéž se pomocí modelu navrženého B. Havránkem a rozvinutého A. Jedličkou stanoví následující paralely mezi českou a bulharskou jazykovou situací: a) politicko-sociální změny v obou společnostech a nová zájmová orientace členů „jazykového (komunikačního) společenství“; b) rozšíření sfér užití hovorových a nespisovných jazykových prostředků; c) zvýšení počtu uživatelů cizího jazyka, především angličtiny; d) šíření nových informačních technologií a jejich dostupnost pro větší počet uživatelů; e) snadná přístupnost rozmanitých informačních zdrojů, resp. možnost sdělování a dotváření informací a názorů při jazykové komunikaci; f) centrální úloha, kterou plní média v modifikování vztahů a nálad uvnitř jazykového celku za výše uvedených podmínek. S ohledem na uvedená zjištění je jazyk českých a bulharských médií pojat jako jazyk, v němž se střetávají, ale také interferují jazykové prostředky s odlišnými komunikačně-stylovými rysy.

V II. kapitole se pojednává o pracovních postupech uplatňovaných při zkoumání. Časový rámec výzkumu tvoří úsek od počátku 90. let do současnosti.